

LAWO
CLASSICS

Så kort ein sommar menneska har
Songs by Gisle Kverndokk

Marianne Beate Kielland *Mezzo-soprano*
Nils Anders Mortensen *Piano*

Så kort ein sommar menneska har – Sanger av Gisle Kverndokk

Melodi er noe jeg har vært sterkt opptatt av i hele min komponistkarriere. Det å skape en melodi som er fengende, samtidig original og uforutsigbar. Hva er det som gjør at en melodi er «god»? Jeg har forsket på dette i årevis. Fra å studere Palestrinas strenge regler, til å studere de amerikanske «songwriters» som skapte den store katalogen som kalles «evergreens». Å skrive for stemmen har også vært en hovedinteresse for meg, særlig gjennom musikkdramatikk. Gjennom alle mine år som komponist har jeg laget sanger. Alt fra operaer til enkle viser. Dette albumet forener flere av de sjangrene jeg har jobbet med. Sangene har utgangspunkt i opera, musikal, teaterforestillinger, vise- og poesikvelder. Felles for dem er også min kjærlighet for poesien. Og på dette albumet får dere stifte bekjentskap med noen av de poetene jeg setter aller høyest.

Sommeren har blitt et tema for sangene her. Den lyse sommeren. Lyset som gir liv, men

som til slutt blir til mørke – sommeren som går over i høst. Livets og naturens syklus. Liv Holtskogs dikt «Så kort ein sommar menneska har» forteller oss at alt er forgjengelig. Sommeren er kort. Livet er kort. Men som Ruth Maier skriver: «Dagene blir lysere når man elsker noen.» Shakespeare skriver «Shall I compare thee to a summer's day?», mens han i sonett 33 beskriver hvordan solen formørkes av skyer, når hans elskede bedrar ham. «Efter en vår og sommer, skal høsten stryke det hele, tung og hård og kald...» skriver Wildenvey i sitt dikt «Spør ikke om kjærlighet».

Liv Holtskog (1934–2014) var den første levende kunstneren jeg ble kjent med. Liv bodde hele livet på slektsgården Holtskog i Gvarv i Telemark. Der vokste også min oldeemor opp, Bergit Holtskog, og min far og Liv var tremenninger. Så jeg kjente Liv hele livet, og jeg begynte tidlig å tonesette hennes dikt. Vi laget etterhvert flere lyrikk- og musikkprogrammer sammen. Hun tok meg med til Oslo hvor hun ofte leste på Det Norske Teatret, og da fikk jeg møte mange av de virkelige store norske lyrikerne. I 1987 laget

vi forestillingen «Frå Telemark til verda» på Det Norske Teatrets Scene 2 sammen med Livs datter Astrid. Liv leste sine dikt, jeg framførte egen musikk på klaver og fløyte, og Astrid sang våre nye viser. Alle tre i Telemarksbunader.

I 1979 kom Livs diktsamling «Så kort ein sommar menneska har». Titteldiktet fra denne samlingen mener jeg er et av de fineste diktene i norsk lyrikk. Det viser Livs billedrike stil på sitt beste; hvordan hun bruker naturen som metafor for livet. Det er en overdådig beskrivelse av hvordan naturen lever, dør og skapes på nytt. Liv levde tett på naturen og hentet alltid inspirasjon derfra. Da jeg i 2016 ble spurt av Josefine Viseklubb om å være med på deres bestillingsverkskveld, var Liv Holtskogs dikt det første jeg tenkte på. Og jeg tok mot til meg og satte melodi til dette, mitt favoritt dikt. Jeg laget også melodi til det vakre diktet «Likevel er du her», som beskriver hvordan et menneske som er gått bort, likevel finnes, «i pusten me andar, i alle vokstrar med dogg...» I tillegg framførte sangeren Liv Unni Larsen Undall og jeg sanger fra forestillingen

i 1987; «Vise» og «Song». Sistnevnte er også et dikt om naturens og livets syklus.

På Det Norske Teatret har jeg også samarbeidet ofte med skuespiller og sanger Tone Ringen. Tone brenner for lyrikken, og laget i flere år en fast forestilling én gang i måneden, «Ord over grind», hvor hun tok for seg ulike temaer eller fokuserte på én poet. Jeg var ofte med og spilte og skrev ny musikk til disse programmene. «Spør ikke om kjærlighet» er fra en av disse forestillingene, hvor vi fokuserte på Herman Wildenvey. Urframførelsen gjorde Tone Ringen og jeg i Drammen Teater i 1998. Dette er et dikt om hvorvidt kjærligheten varer, som årstidene. Den kommer og blir borte.

Det var også Tone Ringen som først presenterte meg for «Ruth Maiers dagbok» og Gunvor Hofmos lyrikk, i et program vi laget med dette som tema.

Ruth Maier ble født i 1920 og vokste opp i Wien, i et kulturelt og borgerlig hjem, og som ung jente svermet hun for kunsten, for litteraturen, for teateret. Men fordi hun

var jødisk, måtte hun flykte fra Wien da Hitler-Tyskland annekterte Østerrike. Hun kom til Norge i 1939, fikk bo hos en vertsfamilie i Lillestrøm, tok snart artium på norsk og begynte å studere på Kunst- og håndverksskolen. Hun var usedvanlig begavet både som forfatter og maler, og skrev dagbok hele livet. I Norge traff hun en tvilingsjel, den unge dikteren Gunvor Hofmo. De hadde et kort og stormfullt kjærlighetsforhold, før Ruth ble arrestert og deportert sammen med de norske jødene, og drept i gasskammeret i Auschwitz 1. desember 1942. Hun ble 22 år gammel.

Gunvor Hofmo tok vare på hennes dagbøker, og i 2007 ble disse gitt ut, redigert og oversatt av Jan Erik Vold. «Ruth Maiers dagbok» gjorde et sterkt inntrykk på meg da jeg leste den, og sammen med librettist Aksel-Otto Bull har jeg laget en kammermusikal basert på denne boka. Fra dette stykket har jeg laget sangsyklusen «Ruth Maier in Memoriam» basert på Ruths dikt, prosa fra hennes brev og dagbøker, og et dikt av Gunvor Hofmo.

Sangene utgjør en slags livssyklus for Ruth. Det åpner med to impresjonistiske dikt: «Impresjonistisk bilde» og «Vårnatt». Begge skrevet på Lillestrøm i 1939 på tysk og oversatt av Jan Erik Vold. De er preget av hennes ensomhet og lengsler.

«Til en venninne» beskriver møtet med Gunvor. Det er som om de alltid har kjent hverandre.

«Dagene blir lysere» er dagboksnotater fra januar 1941 og utdrag fra brev til søsteren Judith som har kommet seg til England. Nå har hun møtt Gunvor, på arbeidstjeneste på en gård på Biri, og hun er forelsket.

«Tingene kommer meg nærmere nå» er dagboksnotater fra da hun ble lagt inn på psykiatrisk avdeling på Ullevål. Møtet med Gunvor var så sterkt, hun hadde vært så ensom i Norge og plutselig eksploderer tilværelsen. Hun møter sitt livs kjærlighet, et menneske som forstår henne. Etter noen uker bryter hun sammen, og Gunvor hjelper henne å bli innlagt på Ullevål. Der bruker hun tiden på å observere og samtale med medpasienter,

skrive og tegne. Hun føler alt mye sterkere; «Tingene kommer meg for nær, de brenner.» Dette minner om et av Gunvors mest berømte dikt «Fra en annen virkelighet» hvor hun skriver:

*Altfor nær var jeg tingene,
slik at jeg brant meg igjennom
og står på den andre siden av dem,*

«Ordene» er et av de første diktene Gunvor Hofmo fikk på trykk; 19. juli 1941 i «Magasinet for alle». Ruth klippet det ut og limte det inn i sin dagbok. Jeg ser dette diktet som en kjærlighetserklæring til Ruth, hennes kjærlighet til ordene og om deres felles drøm om å leve av og for kunsten. Innledningen til denne sangen har Aksel-Otto Bull og jeg skrevet på bakgrunn av dagboknotater, og er Gunvors respons når Ruth tviler på om hun er en god nok og dedikert kunstner.

«Ingenting er» er skrevet på hytta til Gunvors familie, på Nesodden i juli 1942. Jeg opplever dette diktet som et tegn på hennes resignasjon, hennes følelse av tomhet, og hennes anelse av hva som kommer til å skje

med henne. Da hun ble arrestert natten til 26. november, gjorde hun ingen motstand, og hun sa til sine venninner på hybelhuset i Dalsbergstien, der hun hadde flyttet; «Jeg kommer aldri tilbake». Hun ville være med sine egne, med jødene; «Jeg skal stå sammen med dem. Hvordan det enn går.»

Operaen «Jorden rundt på 80 dager» ble skrevet til åpningen av det nye operahuset i Bjørvika, og hadde urpremiere i 2010. I 2016 hadde en ny, revidert versjon, nå som musikal, premiere i enda et helt nytt operahus, Landestheater Linz i Østerrike. Librettist Øystein Wiik har laget en versjon av Jules Vernes historie, hvor Phileas Fogg og hans franske tjener Passepartout ikke bare reiser jorden rundt, men også operaverdenen rundt. På hvert sted de ankommer, dukker det kjente operafigurer opp som skaper dramatik: Hanna Glawari, den glade enke, i Paris, Tosca i Roma, Salome i Suez, La Fanciulla del West i San Francisco, og de blir fraktet over Atlanterhavet av Den Flygende Hollender. I Kina blir de dømt til døden av Prinsesse Turandot. For å redde dem syr den indiske prinsessen Aouda og detektiven

Fionula Fix en silkedrage som skal brukes til å redde Fogg og Passepartout fra giljotinen. I Oslo var det barnekoret som sang «Bare dragen er fri» mens dette skjedde. I Linz gjorde vi om dette til en arie for Aouda. «Bare dragen er fri» er basert på et taoistisk ordtak hvor dragen, som har skjell på kroppen, spruter ild og flyr over himmelen, er et symbol på frihet. Silkedragen Aouda bygger, er metafor for dette.

I 2014 ble jeg bedt om å lage musikk til en forestilling på Det Norske Teatret basert på Shakespeares sonetter. Det var skuespiller og regissør Ola B. Johannessen som skrev og regisserte denne forestillingen, i anledning 450-årsjubileet for Shakespeares fødsel. Og sammen med skuespillerne Ingrid Jørgensen og Oddgeir Thune fortalte han historiene og bakgrunnen for sonettene, som ble akkompagnert av lutt, cembalo og blokkfløyter. Da Marianne Beate Kielland ville spille inn et album med mine sanger, hadde jeg lyst til å samle disse sonettene i én syklus. Siden de ble skrevet til norske gjendiktninger, gjorde jeg dem om til Shakespeares originale engelsk, og flere av

sangene som bare var fragmenter, ble til hele sanger, med klaverakkompagnement.

Sonett 18 er vel Shakespeares mest berømte sonett. «Shall I compare thee to a summer's day?» er tonesatt mangfoldige ganger. Men min melodi kom veldig fort og ble et hovedtema i vår forestilling. Sonetten hyller skjønnheten til en venn eller elsker. Det spekuleres om det var en mann eller kvinne. Men gjennomgående i sonettene beskriver han en ung, vakker mann, som han elsker. Samtidig hadde han også kvinner som erotiske partnere. Alt sammen mens han var gift med sin kone Anne Hathaway.

I sonett 3, «Look in thy glass, and tell the face thou viewest», spør Shakespeare en ung mann om han kan se seg selv i speilet og ha samvittighet til å gå gjennom livet uten å få barn. At det der ute er en kvinne som da blir snytt for å bli mor. Hvis han dør singel, vil hans bilde dø med ham.

Sonett 9, «Is it for fear to wet a widow's eye», handler også om hvorfor denne unge mannen kan gå gjennom livet ugift og barnløs. Er

det av frykt for at når han dør, vil han la en kvinne bli enke, full av tårer?

Sonett 128, «How oft, when thou, my music, music play'st», er et meget erotisk dikt. Shakespeare er sjalu på tangentene når hans elskede spiller på spinettet. Han vil kysse hånden som spiller. Min musikk er en pastisj på en barokkinspirert invensjon, mens sangstemmen kjæler med tangentene.

Sonett 129, «The expense of spirit in a waste of shame», handler også om seksuell lyst, men er en kontrast til nr. 128s lystige, flørtende stil. Det er et mye mørkere dikt, hvor Shakespeare beskriver seksuell aktivitet som skamfull, som en utemmet og uhemmet lyst. Menn vil alltid engasjeres i seksuell aktivitet som til slutt leder dem til helvete. Men gjør det likevel igjen og igjen.

Sonett 23, «As an unperfect actor on the stage», handler om hvordan Shakespeare er tapt for ord når han møter den vakre, unge han elsker. Som en skuespiller på scenen som ikke kan sine replikker.

Det var Ola B. Johannessens idé at jeg skulle bruke melodien fra sonett nr. 18 på sonett 33, «Full many a glorious morning have I seen». Sonettene er jo konstruert slik at de har samme antall linjer, samme rytme. Så egentlig kan man jo bruke den samme melodien på alle! I denne sonetten beskriver Shakespeare hvordan solen blir skygget for av skyene, som en metafor for at hans elskede, den unge mannen, bedrar ham. Derfor får melodien et sårere uttrykk i denne sonetten.

Det sies at Shakespeare var fanget i et trekantdrama, mellom en ung, vakker mann og en mørk kvinne, «The Dark Lady». Det spekuleres i om sonett 144, «Two loves I have of comfort and despair», handler om disse to. Men det finnes også en annen tolkning; at den beskriver Shakespeares indre konflikt som kunstner. En pasjon for trygghet og en for håpløshet. Den ene korrumpere den andre.

«Ave Verum» ble skrevet på bestilling fra New York Opera Society i 2008, til en julekonsert i Washington med skandinavisk musikk. Men av flere årsaker ble den først

uroppført året etter, av mezzosopranen Hege Høisæter og pianist Thorild Fimreite på en foajékoncert på Operaen i Oslo. Det er en nattverdshymne, med tekst fra 1200- eller 1300-tallet. En hyllest til Jesu legeme: «Vær hilset, sanne Legeme, født av jomfru Maria; du som i sannhet led og ble ofret på korset for menneskene...»

Dette albumet har jeg gledet meg veldig til. Det er en gave for en komponist å få sine sanger framført av så vidunderlige kunstnere som Marianne Beate Kielland og Nils Anders Mortensen. Jeg er takknemlig, stolt og glad!

Gisle Kverndokk

So short is the summer we all have – Songs by Gisle Kverndokk

Melody is something I have been passionate about throughout my career as a composer. Crafting a melody that is captivating yet simultaneously original and unpredictable. What, exactly, makes a melody "good"? I've been looking into this for years. From studying Palestrina's strict rules, all the way to studying the American songwriters who created the great "Evergreens" catalogue. Writing for the voice is of great interest to me – especially musical drama. Throughout my years as a composer, I've composed songs. Everything from opera arias to simple songs. This album unites several of the genres I've worked on. The songs are based on opera, musicals, theatre, folk song programs and poetry evenings. What unites them is my love for poetry. And on this album, you will make the acquaintance of some of the poets I admire the most.

Summer is the main theme you'll sense here. The bright summer. The light that

gives life, but which eventually turns into darkness – the summer that passes into autumn. The cycle of life and nature. Liv Holtskog's poem «So short is the summer we all have» tells us that everything is perishable. Summer is short. Life is short. But as Ruth Maier writes: "The days get brighter when you're in love with someone." Shakespeare writes "Shall I compare thee to a summer's day?", while in sonnet 33 he describes how the sun is darkened by clouds when his beloved deceives him. In his poem "Don't Ask For Love" Wildenvey writes: «After a spring and a summer, autumn crushes it all – heavy and hard and cold.»

Liv Holtskog (1934–2014) was the first living artist I knew. Liv lived her whole life on the Holtskog family farm in Gvarv, Telemark. My great-grandmother Bergit Holtskog also grew up there, and my father and Liv were second cousins. So I knew Liv all my life, and I started early on to set her poems to music. We eventually created many poetry and musical programs together. She took me to Oslo where she often read her work at Det Norske Teatret, and thus I got to meet many of the

significant Norwegian poets of the time. In 1987 we put together the show "From Telemark to the world" at Det Norske Teatrets Scene 2 together with Liv's daughter Astrid. Liv read her poems, I performed my own music on piano and flute, and Astrid sang our new songs. All three of us in Telemark folk costumes.

In 1979, Liv published her poetry collection «So short is the summer we all have». The title poem from this collection is I believe one of the finest poems in Norwegian poetry. It shows Liv's pictorial style at its best; how she uses nature as a metaphor for life. It's a sumptuous description of how nature lives, dies and is re-created. Liv lived close to nature and always took her inspiration from it. When I was asked by Josefine Viseklubb in 2016 to attend their commissioned work night, Liv Holtskog's poems were the first thing I thought of. And I summoned the courage to set my favorite poem to music. I also created the melody for the beautiful poem «Even So You Are Here», which describes how a person who has passed away still exists: «in the breath we breathe and all

plants covered in dew». In addition, the singer Liv Unni Larsson Undall and I performed songs from the show in 1987; «Longing» and «Song». The latter is also a poem about the cycle of nature and life.

At Det Norske Teatret I have frequently collaborated with the actor and singer Tone Ringen. Tone is passionate about poetry, and for several years gave a regular monthly performance, "Words over the fence", in which she addressed various themes or focused on one poet. I often played and wrote new music for these programs. «Don't Ask For Love» hails from a show that focused on Herman Wildenvey. Tone and I premiered this at Drammen Teater in 1998. This is a poem about whether love lasts. It ebbs and flows like the seasons.

It was also Tone Ringen who first introduced me to "Ruth Maier's Diary" and Gunvor Hofmo's poetry.

Ruth Maier was born in 1920 and grew up in Vienna in a cultural and bourgeois home, and as a young girl she was enthusiastic for

the arts, for literature, for the theatre. But because she was Jewish, she had to flee Vienna when Hitler Germany annexed Austria. She came to Norway in 1939, lived with a host family in Lillestrøm, soon took her high school diploma and began studying at the Arts and Crafts School. She was extraordinarily gifted both as a writer and a painter, and kept a diary all her life. In Norway, she met a twin soul, the young poet Gunvor Hofmo. They had a brief and stormy love affair, before Ruth was arrested and deported along with the Norwegian Jews, and killed in the gas chamber of Auschwitz on December 1, 1942. She was 22 years old.

Gunvor Hofmo kept her diaries, and in 2007 these were edited, translated and published by Jan Erik Vold. "Ruth Maier's Diary" made a strong impression on me when I read it, and together with librettist Aksel-Otto Bull I have created a chamber musical based on this book. Out of the musical I have created the song cycle "Ruth Maier in Memoriam" based Ruth's poems, prose from her letters and diaries, and a poem by Gunvor Hofmo. The songs form a kind of life cycle for Ruth.

It opens with two Impressionist poems: "Impressionist Image" and "Spring Night." Both written at Lillestrøm in 1939 in German and translated by Jan Erik Vold. They are characterised by her loneliness and longings.

"To a girlfriend" describes the meeting with Gunvor. It's like they've always known each other.

«All the days get brighter" are diary notes from January 1941 and excerpts from letters to her sister Judith who has made it to England. She has met Gunvor at work on a farm at Biri, and she is in love.

«All things are drawing too close» are diary notes from when she was admitted to the psychiatric ward at Ullevål Hospital. The meeting with Gunvor was strong. She had been so lonely in Norway and suddenly it all changed. She meets the love of her life, a woman who understands her. After a few weeks she breaks down and Gunvor helps her be admitted to Ullevål. There she spends her time observing and in conversation with fellow patients, writing and drawing. She

feels everything much stronger; «All the things are drawing so close to me. They're burning." This is reminiscent of one of Gunvor's most famous poems; "From another reality" where she writes:

*Things were too close,
so I burn through
and stand on the other side of them.*

"The words" is one of the first poems Gunvor Hofmo published; July 19, 1941 in "Magazine for All". Ruth cut it out and pasted it into her diary. I see this poem as a declaration of love to Ruth, her love of the words and of their shared dream of living off and for art. Aksel-Otto Bull and I have written the introduction to this song based on diary notes. It's Gunvor's response when Ruth doubts whether she is a good enough and dedicated artist.

"Nothing exists" is written at the cabin of Gunvor's family at Nesodden in July 1942. I experience this poem as a sign of her resignation, her sense of emptiness, and her idea to what is going to happen to her. When she

was arrested on the night of November 26, she gave no resistance, and she told her girlfriends at the dorm in Dalsbergstien, where she had moved; "I'll never come back." She would be with her own, with the Jews; "I'll stand with them. However it goes."

The opera "Around the World in 80 Days" was written for the opening of the new Opera House in Oslo, and premiered in 2010. In 2016, a new, revised version, now as a musical, premiered in yet another brand new opera house; Landestheater Linz in Austria. Librettist Øystein Wiik has created a version of Jules Verne's story, in which Phileas Fogg and his French servant Passepartout travel not only around the world, but also the opera world around. In every place they arrive, famous opera characters appear who create drama; Hanna Glawari, The merry widow, in Paris, Tosca in Rome, Salome in Suez, La Fanciulla del West (The Girl of the Golden West) in San Fransisco, and they are transported across the Atlantic by the Flying Dutchman. In China, they are sentenced to death by Princess Turandot. To save them,

Indian princess Aouda and detective Fionula Fix sew a silk dragon to be used to save Fogg and Passepartout from the guillotine. In Oslo it was the children's choir that sang "Only dragons are free" while this happened. In Linz, we turned this into an aria for Aouda. "Only dragons are free" is based on a Taoist proverb, in which the dragon – which has shells on its body, sprays fire and flies across the sky – is a symbol of freedom. The silk dragon Aouda builds is a metaphor for this.

In 2014 I was asked to make music for a production at Det Norske Teatret based on Shakespeare's sonnets. It was actor and director Ola B. Johannessen who wrote and directed this performance on the occasion of the 450th anniversary of Shakespeare's birth. Together with the actors Ingrid Jørgensen and Oddgeir Thune he told the stories and backgrounds of the sonnets, which were accompanied by lute, harpsichord and recorders. When Marianne Beate Kielland wanted to record an album of my songs, I wanted to collect these sonnets in a cycle. Since they were written for Norwegian translations, I turned them into

Shakespeare's original English, and several of the songs that were just fragments were transformed into whole songs, with piano accompaniment.

Sonnet 18 is probably Shakespeare's most famous sonnet. "Shall I compare thee to a summer's day?" has been set to music many times. My melody quickly emerged and became the main theme of our performance. The sonnet pays homage to the beauty of a friend or lover. It is speculated whether it was a man or a woman. But throughout the sonnets he describes a young, beautiful man, whom he loves. At the same time, he also had women as erotic partners. All of it while he was married to his wife Anne Hathaway.

In Sonnet 3, "Look in thy glass, and tell the face thou viewest...", Shakespeare asks a young man if he can look himself in the mirror and have the conscience to go through life without having children. That there's a woman out there who's then being cheated to be a mother. If he dies single, his image will die with him.

Sonnet 9, "Is it for fear to wet a widow's eye...", is also about why this young man can go through life unmarried and childless. Is it for fear that when he dies, he will let a woman be widowed, full of tears?

Sonnet 128, "How oft, when thou, my music, music play'st..." is a very erotic poem. Shakespeare is jealous of the keys when his beloved plays on the spinet. He wants to kiss the hand that plays. My music is a pastiche on a baroque-inspired invention, while the singing voice «makes love» with the keys.

Sonnet 129, "The expense of spirit in a waste of shame", is also about sexual desire, yet is a contrast to the No. 128's merry, flirtatious style. It is a much darker poem, in which Shakespeare describes sexual activity as shameful, as an untamed and unbridled desire. Men will always engage in sexual activity that eventually leads them to hell. Yet they do it again and again.

Sonnet, 23, "As an unperfect actor on the stage..." is about how Shakespeare is lost for

words when he meets the beautiful young man he loves. He's like an actor on stage who doesn't know his lines.

It was Ola B. Johannessen's idea that I should use the melody from Sonnet no. 18 with Sonnet 33; "Full many a glorious morning have I seen". The sonnets are designed with the same number of lines, the same meter. So really, you can use the same melody on them all! In this sonnet, Shakespeare describes how the sun is shadowed by the clouds, as a metaphor for his beloved, the young man, to deceive him. Thus in this sonnet the melody receives a more hurtful expression.

Shakespeare is said to have been caught in a threesome drama between a beautiful young man and a dark woman, "The Dark Lady." It is speculated that Sonnet 144, "Two loves I have of comfort and despair...", is about these two. But there is also a different interpretation; that it describes Shakespeare's inner conflict as an artist. A passion both for safety and for hopelessness. One corrupts the other.

Så kort ein sommar menneska har

Tekst: Liv Holtskog («Så kort ein sommar menneska har», Noregs Boklag 1979)

Har du høyrte om regntida?
Me har òg tider for turke og regn
Har du sett korleis hard mursteinsjord
litt etter litt gjev etter
for regnstraumar?
Vatn feller seg ned
et seg veg
gjer skorpejord til velling

Gjeng ut i heimsleg sommarregn
Lufta er krydda av hundekjeks
karve og sommareng
Angane slær mot ein
Ei plaskskyl vaskar av støvet
Fulle dropar dryp frå blad
frå stylk og strå
heng som blanke speglar og skin
Regnbogen teiknar seg lett over fjellet
Det er varmt og skiftande

Gjeng og tek inn sommaren under huden
Alle blomsterbarn
alle dufter og slag

Nyperose – smørblom – prestekrage
Heile mylder av stemor
med opprekte hovud
som ein kyrkjelyd i gamaltid
Skråningar og skjeringar
med rallarens ros – gjeiteramsen
Alt har si tid – si vesle tid

Regnstruttande grønt ljåstubbgras
steinveg og støv
Dropar slær ned – spreitt opp
rører støvet kvervlande om
Søt ram groelukt og
ein vill sommardraum
om at alt er kort
Likevel uendeleg

Alle ting skjer igjen og igjen –
men ingenting blir akkurat lik
Du og eg blir aldri meir skapt
Inga menneske kjem til å fortsette
når du er borte

Så kort ein sommar menneska har
Og alle eig ein draum
om fortsetting
All livsens meining i dette

Alle frø må i jord
så får seinare kome
det som kome skal
Ein draum – ein drope på grein

Likevel er du her

Tekst: Liv Holtskog («Tvillingsjelers ferd»,
Aschehoug 1988)

Du er ikkje synleg som før
Likevel er du her
Som damp over vatna
og i morgonrauden
I pusten me andar
og alle vokstrar med dogg
I tidlege morgnar
kan eg kjenne deg i romet
Du er her utan å gje deg til kjenne
Som ei mor veit kvar ho har barnet sitt
veit det med strenger ingen ser

Spør ikke om kjærlighet

Tekst: Herman Wildenvey («Kjærtegn»,
Gyldendal 1916)

Spør ikke om kjærlighet varer
Det vet du den ikke gjør,
hvem du enn er som spør,
og hvad du enn svarer.
Spør heller om kjærlighet kommer
med vårens svale, som dømmer sin
egen sommer
til høst og dvale.
Spør ikke forelskede sjele!
Etter en vår og sommer
skal høsten stryke det hele, tung og hård
og kald...
Spør ikke hvad kjærlighet lover.
En vinter lang kan hende den sover
i en sang.

Ruth Maier in Memoriam

Basert på tekster av Ruth Maier og Gunvor Hofmo, fra «Ruth Maiers dagbok» av Jan Erik Vold (Gyldendal, 2007). Gjendiktet til norsk av Jan Erik Vold, sangtekster bearbeidet av Aksel-Otto Bull og Gisle Kverndokk (2014).

Impresjonistisk bilde

Grå hus går forbi som gamle koner.
Mennesker er dukker med lukkede ansikter.
En rose lyser rødt i et knust vindu
og vinker til himmelen
som hviler tungt,
lik et hus av blått krystall.

Vårnatt

Høye menn går slentrende gjennom
den vårlyse natten.
Mellom fingrene lyser sigaretter i smug
som etterlengt lykke.
Tett glir de forbi de unge pikene som
står på hjørnet
med sine lysende kjoler, med sine lyse fjes.
Når de ler, klunger det opp mot himmelen
som en modig bønn om glede.

Til en venninne

Første gang jeg for tilbake,
blendet av ditt blikk,
Var ikke første gang.
Nei! Et gjensyn var det.
Herlig som en gang før i tiden.
For meg var det som vi for uminnelige tider
hadde vandret sammen på lyse stier.
Så ett var vi,
at vi ikke kjente ordet 'du'.
Du, det var jeg.
Og jeg var du.

Dagene blir lysere

Dagene blir lysere når man elsker noen.
Jeg kan ikke si hvor varm jeg føler meg
sammen med Gunvor.
Jeg elsker hennes dype øyne.
Jeg elsker hennes tilbakeholdne måte
å snakke om tingene på.
Jeg vil ofre svært mye for å gjøre
henne lykkelig!
Dagene blir lysere når man elsker noen.
Gunvors øyne er mørkeblå.
De er uten bunn.
Jeg har aldri sett et så godt menneske.
Dagene blir lysere når man elsker noen.

Jeg lengter etter...
å snakke med henne.
Jeg elsker henne,
fordi jeg elsker det mennesket hun er,
slik som med Williger.

Gunvors øyne er mørkeblå.
De er uten bunn.
Jeg har aldri sett et så godt menneske.
Dagene blir lysere når man elsker noen.

Tingene kommer meg nærmere nå
Tingene kommer meg nærmere nå.
Trær. Mennesker.
Tingene kommer meg for nær.
De brenner.

Det jeg vil med å male er å frigjøre en
trang inni meg.
En trang til å skape.
Før ville jeg bli skuespillerinne,
forfatterinne.
Jeg ville vise hvem jeg var,
ville bli berømt.
Det er annerledes nå.
Jeg vet at Gunvor ikke føler forholdet
vårt så dypt.

Det gjør ingenting.
Legene tror at jeg har unaturlige anlegg.
Men det jeg føler for henne er helt naturlig.
Jeg føler meg sjeelig knyttet til henne.
Gunvor vil jeg elske betingelsesløst.

Hvor skal jeg reise hen?
Hvor skal jeg reise hen?
Jeg vet jeg er en byrde for dem.
På Lillestrøm har jeg bare bøkene mine.

Tingene kommer meg nærmere nå.
Trær. Mennesker.
Tingene kommer meg for nær.
De brenner.

Ordene

Men du blir alltid grepet av det som skjer
rundt deg.
Du setter ord på det, en smertens poesi:
en stemning, et landskap, et menneske.
Alt lever i deg, Ruth.
I det du skriver, og i dine bilder.
Alt lever i deg, Ruth.

Ordene, lysende stille
skal jeg finne

gi dem til deg,
hamre noen øyeblikk sammen
inn under evighetsrammen
så du aldri glemmer meg.

Billeder, ånd og jord
det som er deg,
smerte, uro og håp
det som er meg:
vidne ved ordenes ord
som vi aldri skal finne,
vidne ved våre øyne
søkende i blinde
at ilden ikke kan dø!

Ordene, lysende stille...

Ingenting er
Ingenting er,
annet enn den skjelvende tomheten
her i mitt bryst.
Akk, og de store ordene du gav meg,
hvor er de?

Det vindu som står der på tvers av
en lys sommer,
den rødmende sky som brer seg

over et dirrende tres gylne krone,
hva annet vil jeg enn dette?
Hva annet har jeg villet?
Og dog du allvise –
den tomhet, hvor kom den fra
om ikke nettopp fra dette:
en lys sommers usigelige smerte.

Bare dragen er fri!

Tekst: Øystein Wiik (fra musikalen
«Jorden rundt på 80 dager», 2016)

Bare dragen er fri!
Der den kjærtegner himmelen
Bare dragen er fri!

En usynlig elsker bærer den på gullstol.
Varsomt og i ville kast
Som om han ville si,
Som om han ville si:
Du har ingenting å frykte!

En usynlig elsker bærer den på gullstol.
Varsomt og i ville kast
Som om han ville si,
Som om han ville si:

Du har ingenting å frykte!
Du har ingenting å frykte!

Bare dragen er fri!
Bare dragen er fri!
Bare dragen er fri!

Vise

Tekst: Liv Holtskog («Enno eig me lengsle»,
Aschehoug 1986)

Elvar syng for steinar
og gul kløver
Slett meg ut
Einstonig som vinden
i skogane i Russland
Slett meg ut
Landskapet søv
under myrar av torv
Slett meg ut
Ta mitt slør og min song

Song

Tekst: Liv Holtskog («Enno eig me lengsle»,
Aschehoug 1986)

Det kviler eit hovud
løynt i mitt fang
som eit tre
med si krone i blund
Me bar ynskje og håp
me verna vår tid
ho var tilmålt og trygg
som eit barn hos si mor
Nå kviler snart lauv i mitt fang

Hagen er levande
Du var her fyrst
I all draum
ligg ei spire til liv
Men det lurar ein skugge
av haust i vår lund
Eg sit lik fuglen
og skjelv på ei grein
Så tek han av
for eit anna flog
og alt blir stilt
om ei stund

Shakespeare-sonetter
/ Shakespeare Sonnets

Tekst/Text: William Shakespeare

Sonett 18

Shall I compare thee to a summer's day?
Thou art more lovely and more temperate:
Rough winds do shake the darling
buds of May,
And summer's lease hath all too
short a date:
Sometime too hot the eye of heaven shines,
And often is his gold complexion dimmed,
And every fair from fair sometime declines,
By chance, or nature's changing course
untrimmed:
But thy eternal summer shall not fade,
Nor lose possession of that fair thou ow'st,
Nor shall death brag thou wander'st
in his shade,
When in eternal lines to time thou grow'st,
So long as men can breathe, or eyes can see,
So long lives this, and this gives life to thee.

Sonett 3

Look in thy glass and tell the face
thou viewest
Now is the time that face should
form another;
Whose fresh repair if now thou
not renewest,
Thou dost beguile the world, unbless
some mother.
For where is she so fair whose
unreared womb
Disdains the tillage of thy husbandry?
Or who is he so fond will be the tomb
Of his self-love, to stop posterity?
Thou art thy mother's glass and she in thee
Calls back the lovely April of her prime;
So thou through windows of thine
age shalt see,
Despite of wrinkles, this thy golden time.
But if thou live, remembered not to be,
Die single and thine image dies with thee.

Sonett 9

Is it for fear to wet a widow's eye,
That thou consum'st thy self in single life?
Ah! if thou issueless shalt hap to die,
The world will wail thee like a makeless wife;

The world will be thy widow and still weep
That thou no form of thee hast left behind,
When every private widow well may keep
By children's eyes, her husband's
shape in mind:
Look what an unthrif in the world
doth spend
Shifts but his place, for still the world enjoys it;
But beauty's waste hath in the world an end,
And kept unused the user so destroys it.
No love toward others in that bosom sits
That on himself such murd'rous shame
commits.

Sonett 128

How oft when thou, my music,
music play'st,
Upon that blessed wood whose
motion sounds
With thy sweet fingers when thou
gently sway'st
The wiry concord that mine ear confounds,
Do I envy those jacks that nimble leap,
To kiss the tender inward of thy hand,
Whilst my poor lips which should that
harvest reap,
At the wood's boldness by thee

blushing stand!
To be so tickled, they would change
their state
And situation with those dancing chips,
O'er whom thy fingers walk with gentle gait,
Making dead wood more bless'd than
living lips.
Since saucy jacks so happy are in this,
Give them thy fingers, me thy lips to kiss.

Sonett 129

The expense of spirit in a waste of shame
Is lust in action: and till action, lust
Is perjured, murderous, bloody, full of blame,
Savage, extreme, rude, cruel, not to trust;
Enjoyed no sooner but despised straight;
Past reason hunted; and no sooner had,
Past reason hated, as a swallowed bait,
On purpose laid to make the taker mad.
Mad in pursuit and in possession so;
Had, having, and in quest to have extreme;
A bliss in proof, and proved, a very woe;
Before, a joy proposed; behind a dream.
All this the world well knows; yet none
knows well
To shun the heaven that leads men
to this hell.

Sonett 23

As an unperfect actor on the stage,
Who with his fear is put beside his part,
Or some fierce thing replete with
too much rage,
Whose strength's abundance weakens
his own heart;
So I, for fear of trust, forget to say
The perfect ceremony of love's rite,
And in mine own love's strength
seem to decay,
O'ercharged with burthen of mine
own love's might.
O! let my looks be then the eloquence
And dumb presagers of my speaking breast,
Who plead for love, and look for
recompense,
More than that tongue that more hath more
express'd.
O! learn to read what silent love hath writ:
To hear with eyes belongs to love's fine wit.

Sonett 33

Full many a glorious morning have I seen
Flatter the mountain tops with sovereign eye,
Kissing with golden face the meadows green,
Gilding pale streams with heavenly

alchemy;
Anon permit the basest clouds to ride
With ugly rack on his celestial face,
And from the forlorn world his visage hide,
Stealing unseen to west with this disgrace:
Even so my sun one early morn did shine,
With all triumphant splendour on my brow;
But out, alack, he was but one hour mine,
The region cloud hath mask'd him from me
now.
Yet him for this my love no whit disdaineth;
Suns of the world may stain when heaven's
sun staineth.

Sonett 144

Two loves I have of comfort and despair,
Which like two spirits do suggest me still:
The better angel is a man right fair,
The worser spirit a woman coloured ill.
To win me soon to hell, my female evil,
Tempteth my better angel from my side,
And would corrupt my saint to be a devil,
Wooing his purity with her foul pride.
And whether that my angel be turned fiend,
Suspect I may, yet not directly tell;
But being both from me, both to each friend,
I guess one angel in another's hell:

Yet this shall I ne'er know, but live in doubt,
Till my bad angel fire my good one out.

Ave verum

Ave verum corpus, natum
de Maria Virgine,
vere passum, immolatum
in cruce pro homine,
cuius latus perforatum
unda fluxit et sanguine:
esto nobis praegustatum
in mortis examine.
Ave verum corpus, natum
de Maria Virgine.

So short is the summer we all have

Text: Liv Holtskog (1979)
Translation: Harry Cleven (2020)

Have you heard of the rainy season?
We also have periods of drought and rain.
Have you seen how parched soil
eventually gives way
to running rain water?
Water seeps its way inside
Transforming encrusted soil into mud.
Outside in summer rain so familiar
the air is scented with wild herbs –
chervil, caraway – and summer meadows
the fragrances stir one's senses
A heavy shower rinses away the dust
Plump droplets drip from leaves
from stems and straws
hang like reflecting mirrors and glitter
The rainbow forms effortlessly over the
mountain
The air is warm and shifting

I wandered out to take in the summer
All the offspring of flowers
all scents and varieties
Dog rose – meadow buttercup – daisy

myriads of wild pansies
with uplifted faces
like churchgoers in days gone by
Roadside slopes and ditches
Are covered by the wild willow herb
Everything has its time – its short time

Rain coats green hay stubble
A stone wall and dust
Drops beat down – bounce upward
strike the dust swirling about
The strong sweet smell of growing things
a wild summer dream
about everything being short
and all the same unchanging

Everything occurs again and again –
but nothing is exactly the same.
You and I will not be created again
No person will take over your life
when you are gone.

So short is the summer we all have
And everyone has a dream
about continuing to live
All the meaning of life in this
All seeds must go into the ground

So short is the summer we all have

then later shall come
what shall come
A dream – a drop on a branch.

Even so you are here

Text: Liv Holtskog (1988)
Translation: Harry Cleven (2020)

You are not visible as before
Even so you are here
Like haze over the water
and in the redness of dawn
in the breath we breathe
and all plants covered in dew
In early mornings
I sense you in the room
You are here without revealing yourself
Like a mother knows where her child is
Knows it with bonds no one sees.

Ask not if love perseveres

Text: Herman Wildenvey (1916)
Translation: David Dawson (2020)

Ask not if love perseveres
You already know it does not.
Whoever you might be that asks

26

And whatever it is you might answer.
Ask rather if love arrives
On the wings of spring's swallow, yet
condemns its own summer
To fade in the autumn.
Ask not the lovetorn souls!
After a spring and a summer
Autumn crushes it all, heavy and hard and
cold...

Ask not what love promises
A song can hide love all winter long.

Ruth Maier in Memoriam

Based on texts by Ruth Maier and Gunvor
Hofmo, from "Ruth Maier's diary" by
Jan Erik Vold (2007). Song lyrics edited and
translated into English by Aksel-Otto Bull
and Gisle Kverndokk (2014).

Impressionist image

Grey houses pass by like older women.
People they are puppets with faces dark
and closed.

A rose is shining red through a glass, broken,
and waves up to heaven
resting in peace,
like a house so crystal blue.

Spring night

Lanky men are sauntering through
the light of the spring night.
As a secret between their fingers;
cigarettes glow,
a long-awaited pleasure.
Closely they are gliding by the young girls,
hanging on the corner
wearing their glowing dresses,
faces so glowing.
When they laugh, the sound rises up to heaven
like a prayer, so brave, for pleasure.

To a girlfriend

When I stepped back for the first time,
blinded by your eyes,
it wasn't our first time.
It was our reunion.
Lovely as once when time was younger.
To me it felt like we had
for ages walked together.
You and me together

27

Songs by Gisle Kverndokk

on sunny pathways.
So unified that the two of us
were only one.
You, that was I.
And I, I was you.

All the days get brighter

All the days get brighter when you're
in love with someone.
I really can't say how warm I'm feeling
when Gunvor
is near me.

I love her deep blue eyes.
I love her ways of approaching things.
She's careful and humble, and witty as well.
I will sacrifice truly everything
to give her happiness.

All the days get brighter when you're in love
with someone.

Gunvor's eyes they are dark and blue.
An eternal glance.
She's the nicest person I have ever seen.
All the days get brighter when you're in love
with someone.

All I wish for...
is talking to her.
I really love her,
because i love the person she is.
Just like Herr Williger.

Gunvor's eyes they are dark and blue.
An eternal glance.
She's the nicest person I have ever seen.
All the days get brighter when you're in love
with someone.

All things are drawing too close

All things are drawing too close to me now.
Trees. People.
All the things are drawing so close.
They're burning.

All I want with my painting is releasing
just that need within me.
A need to be creative.

I wanted to be just a famous actress,
a famous author.
To show the world what I could be,
who I really was.
I don't want that anymore.

I know that Gunvor doesn't feel as
deeply as I do now.
I don't really care.
The doctors believe that I have unnatural
feelings.

But what I'm feeling for her is natural
feelings.
I feel that my soul is connected to Gunvor.
She; who I will love unconditionally

Where am I going to?
Where am I going to?
I know I am a burden to them.
My books is the only thing I have now
at their place.
All things are drawing too close to me now.
Trees. People.
All the things are drawing so close.
They're burning.

The words

But you are always moved by what is
encircling you.
You set the words to it, a poetry of pain:
A feeling, a landscape, a being.
It lives within you, Ruth.

In what you're writing,
and in what you're painting.
It lives within you, Ruth.

All the words,
radiant, quiet,
I will find them
give them to you,
pounding a few moments together
within the frame of forever,
so you will remember me.

Images, spirit and earth
all that is you,
heartache, turmoil and hope
all that is me:
Witness the word of words
and we will never find it,
witness by eyes so clearly
searching, but blindly
that the fire will never die!

All the words,
radiant, quiet.

Nothing exists

Nothing exists,
nothing but the trembling of emptiness
here in my chest.

Oh, all the words you gave me,
are they gone now? Are they gone?

That window, which opens across of
a bright summer,
that red blushing cloud extending
over a quivering tree's golden crown,
what else do I want than this?
What else have I wanted?
And yet, you omniscient –
where came this emptiness from
if not precisely this feeling:
A pain unspoken as a bright
new summer.

Only dragons are free

Text: Øystein Wiik (from the musical
“Around the world in 80 days”, 2016)
Translation: Øystein Wiik

Only dragons are free
Making love to the seven skies
Only dragons are free

Carried high in triumph
By an unseen lover
Tender touches growing wild

He just wants you to see
He just wants you to see
You have nothing to be scared of
Carried high in triumph
By an unseen lover
Tender touches growing wild

He just wants you to see
He just wants you to see
You have nothing to be scared of
You have nothing to be scared of

Only dragons are free!
Only dragons are free!
Only dragons are free!

Longing

Text: Liv Holtskog (1986)
Translation: Harry Clevén (2020)

Rivers sing for stones
and yellow clover
May we be one

Monotone like the wind
in the forests in Russia
May we be one
The landscape slumbers
Beneath peat bogs
May we be one
Take my veil and my song

Song

Text: Liv Holtskog (1986)
Translation: Harry Clevén (2020)

A head rests
concealed on my lap
Like a tree
with its crown taking a nap.
We have desires and hopes
We safeguard the time
that was meted out to us
and secure as a child with its mother
Soon leaves will rest on my lap.

The garden is living
You were here first
In all dreams
lies a sprout of life
But a shadow of autumn

lurks in our woodland grove
I sit like the bird
perched on a swaying branch
Then he takes off
on another flight
and after a while
all grows silent.

Ave verum

Hail, true Body, born
of the Virgin Mary,
having truly suffered, sacrificed
on the cross for mankind,
from whose pierced side
water and blood flowed:
Be for us a foretaste
in the trial of death!
Hail, true Body, born
of the Virgin Mary.

Så kort ein sommar menneska har

32

33

Sanger av Gisle Kverndokk

Gisle Kverndokk

Gisle Kverndokk (f. 1967) har studert komposisjon ved Norges musikkhøgskole og The Juilliard School i New York.

Sammen med librettist Øystein Wiik har han skrevet en rekke musikal og operaer, produsert i Norge, Tyskland, Østerrike og USA. Deres musikal «Martin L.» (2008) ble nominert til Nordisk råds musikkpris. Operaen «Jorden rundt på 80 dager» ble bestilt som åpningsforestillingen til det nye opera-huset i Oslo, og hadde urpremiere der i 2010. En revidert versjon ble urframført ved Landestheater Linz, Østerrike, i 2016, og vant 6 priser ved den tyske musikkteater-prisutdelingen, inkludert beste musikal. Deres nyeste musikal «Rosens navn» hadde stor suksess ved Domstufen Festspiele, Erfurt, i 2019.

Med librettist Ivar Tindberg skrev Kverndokk radio-operaen «Bokken Lasson – sensibel suksess» som vant Prix Italia i 2000. Deres opera «Den fjerde nattevakt» hadde urpremiere på Den Norske Opera i 2005,

og vant Edvardprisen. Den ble gjenoppsatt 2012 og var også presentert ved Savonlinna Opera Festival, Finland, samme år. Med librettist Aksel-Otto Bull har han skrevet operaen «Påske», som hadde premiere i 2014 ved Opera Sør, Kristiansand, og i 2017 hadde deres kirkeopera «Upon this handful of earth» premiere i Ignatius Loyola-kirken i New York. Deres musikal «Ruth Maier» (2015) har blitt produsert i New York og Washington DC.

Barneoperaen «Purriot og den forsvunne bronsehesten», med libretto av Bjørn Rørvik, hadde premiere ved Den Norske Opera og Ballett i mai 2018, og vant Kritikerprisen for musikk samme år.

Kverndokk har samarbeidet med alle de store orkestrene i Norge, og i 2000 var han årets komponist ved Trondheim Symfoniorkester. I 1992 vant han The Juilliard Composers' Competition, og i 1993 1. pris for komponister under 30 år ved Paris ROSTRUM.

Kverndokk har også skrevet mye kirkemusikk, kammermusikk, og musikk for film,

dans og teater. Hans samarbeid med vokalsemblet Nordic Voices har resultert i flere verk, og i 2015 ga de ut albumet «Fuge der Zeit», med Kverndokks komposisjoner. Det ble mottatt med meget gode kritikker og Spellemannpris-nominasjon. «Symfoniske danser», skrevet for Stavanger Symfoniorkester, ble utgitt av SSO Recordings i 2018, og nominert til Spellemann- og Grammyprisen. Gisle Kverndokk vant prisen «Årets opphaver» ved utdelingen av Musikkforleggerprisen 2019.

Marianne Beate Kielland Mezzosopran

Magasinet Gramophone skriver om Marianne Beate Kielland: «The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range and unflinchingly true in intonation.»

Hun har studert ved Norges musikkhøgskole under Svein Bjørkøy, men har også studert med Oren Brown og Barbara Bonney. Hun er i dag etablert som en av Europas fremste sangere, og opptrer jevnlig på konsertscenene i Europa, Østen og Amerika under dirigenter som Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Thomas Dausgaard, Juanjo Mena, Jos van Immerseel, Robert King, Andrew Manze, Daniel Reuss og Rune Bergmann.

Kielland ble i 2012 nominert til Grammy innen kategorien Best Vocal Classical Album

for sin CD-utgivelse «Veslemøy Synsk» av Olav Anton Thommessen, og har med denne og mer enn 50 andre innspillinger, samt utstrakt konsertvirksomhet, befestet seg som en bemerkelsesverdig interpret av repertoar fra barokken helt fram til vår tids musikk.

Hun har tidligere gitt ut 10 CD-er på LAWO Classics sammen med pianisten Nils Anders Mortensen: «Früh» (LWC1033), «Sæle jolekveld» (LWC1040), «Grieg» (LWC1059), «Young Elling» (LWC1072), «The New Song» (LWC1097), «Whispering Mozart» (LWC1111), «Songs: Kielland/Dørumsgaard» (LWC1145), «Einsamkeit — Songs by Mahler» (LWC1157), «Eivind Groven Songs» (LWC1178) og «Schumann Lieder» (LWC1197) med baryton Johannes Weisser. I 2015 ga hun ut «Påsketid» (LWC1077) med Elise Båtnes på fiolin og Kåre Nordstoga på orgel, i 2017 kom «Terra Nova» (LWC1125) med komponist og pianist Jan Gunnar Hoff, og i 2020 ga hun ut «Lofotorioriet» av Ketil Bjørnstad (LWC1202) med Lofoten Voices og MiNensemblet.

Nils Anders Mortensen Piano

Nils Anders Mortensen er født i Flekkefjord i 1971. Han har spilt piano siden treårsalderen, og vant Ungdommens Pianomesterskap i 1986. Sine studier har han fra Norges musikkhøgskole, École Normale Paris og Hochschule für Musik und Theater Hannover, med Einar Steen-Nøkleberg som lærer. Andre viktige lærere for ham har vært Tatjana Nikolajeva og Hans Leygraf.

I 1996 ble Mortensen kåret til «Årets debutant» av Rikskonsertene. Internasjonalt har Mortensen vunnet priser og stipender. I 1998 vant han Mozarteum-prisen i Salzburg. I 2004 mottok han Robert Levins minnepris.

Mortensen har vært solist med de fleste norske orkestre og deltatt ved flere av de norske kammermusikkfestivalene, bl.a. Stavanger, Oslo, Lofoten og Risør. Med Stavanger Symfoniorkester har han spilt inn plate med klaverkonserter av Geirr Tveitt. Hans første soloplate «Im Freien» (LWC1032), med musikk av Debussy, Grieg

og Bartok, kom ut i 2012 til strålende kritikker. Mortensen har også gitt ut 10 plater med mezzosopranen Marianne Beate Kielland på LAWO Classics: «Früh» (LWC1033), «Sæle jolekveld» (LWC1040), «Grieg» (LWC1059), «Young Elling» (LWC1072), «The New Song» (LWC1097), «Whispering Mozart» (LWC1111), «Songs: Kielland/Dørumsgaard» (LWC1145), «Einsamkeit — Songs by Mahler» (LWC1157), «Eivind Groven Songs» (LWC1178) og «Schumann Lieder» (LWC1197) med baryton Johannes Weisser. I 2015 ga han ut soloplaten «In finstren Mitternacht» (LWC1084), med musikk av Brahms, samt «Tundra» (LWC1092), en plate med utelukkende russisk musikk, med kontrabassisten Knut Erik Sundquist. I 2016 kom «Schumann Violin Sonatas Op. 105 & Op. 121» (LWC1110) med fiolinist Arvid Engegård. I 2019 slapp han sin tredje soloplate på LAWO Classics, «Bach: Ouvertüre nach Französischer Art, BWV 831 / Sarabande con Partite, BWV 990 / Englische Suite Nr. 6 d-Moll, BWV 811» (LWC1174), og i 2020 kom «Schumann: Piano Quintet, Op. 44 / Piano Quartet, Op. 47» (LWC1189) med Engegårdkvar tetten.

Gisle Kverndokk

Gisle Kverndokk (b. 1967) studied composition at The Norwegian State Academy of Music in Oslo and at The Juilliard School in New York City.

He has an extensive production of musical theatre. With librettist Øystein Wiik, he has written 12 musicals and operas performed extensively in Norway, Germany, Austria and the USA. Their musical “Martin L.” (2008) was nominated for The Nordic Council’s Music Prize. The opera “Around the world in 80 days” was commissioned for the opening of the new Opera House in Oslo and premiered there in May 2010. A new version was presented at Landestheater Linz, Austria, in 2016, and won 6 awards at the German Musical Theatre Awards, including Best Musical. Their newest musical “The Name of the Rose” was a big success at The Domstufen Festspiele, Erfurt, in 2019.

With librettist Ivar Tindberg, Kverndokk wrote the radio opera “Bokken Lasson –

stumbling success”, which won the Prix Italia in 2000. Their opera “The fourth Watch of the Night” premiered at The Norwegian National Opera in 2005, and was awarded the Edvard Prize. It was revived in 2012 and was presented at the Savonlinna Opera Festival, Finland. The opera “Easter”, with libretto by Aksel-Otto Bull, premiered in 2014 at Opera Sør in Kristiansand, and in 2017 their church opera “Upon this handful of earth” was premiered at the Church of St. Ignatius Loyola in New York. Their musical “Letters from Ruth” (2015) has been performed in New York and Washington DC.

Kverndokk’s children’s opera “Purriot”, libretto by Bjørn Rørvik, premiered at The Norwegian National Opera in May 2018, and won the Norwegian Critics’ Prize for Music in 2018.

All the major orchestras in Norway has performed his works, among them The Norwegian Radio Orchestra, Oslo Philharmonic Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra and The Bergen Philharmonic Orchestra. In the 1999-2000 season he was “Composer

of the year” with The Trondheim Symphony Orchestra. In 1992 he won The Juilliard Composers Competition, and in 1993 the 1. prize for composers under 30 at the Paris ROSTRUM.

Kverndokk has also written music for film and the theatre, church music and chamber music. His CD “Fuge der Zeit”, with the vocal ensemble Nordic Voices, was nominated for two Spellemann Awards in 2016. “Symphonic Dances”, written for Stavanger Symphony Orchestra in 2014, was released by SSO Recordings in 2018, to rave reviews, and nominated for Spellemann and Grammy Awards. He was awarded “Composer of the Year” at the Norwegian Publishers’ Awards, 2019.

Marianne Beate Kielland Mezzo-soprano

The classical music magazine Gramophone wrote of Marianne Beate Kielland: “The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range, and unfalteringly true in intonation.”

Kielland studied at the Norwegian Academy of Music with Svein Bjørkøy. Her other teachers have included Oren Brown and Barbara Bonney. Considered today one of Europe’s leading singers, she performs regularly on major concert stages in Europe, America and The East. Among the conductors with whom she has performed are Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Thomas Dausgaard, Juanjo Mena, Jos van Immerseel, Robert King, Andrew Manze, Daniel Reuss and Rune Bergmann. In 2012 she received a Grammy nomination in the category of ‘Best Classical Vocal Solo’

for her recording of “Veslemøy Synsk” by the composer Olav Anton Thommessen. With more than fifty other albums in addition to a demanding concert schedule, Marianne Beate Kielland is established as an exceptional performer with a wide-ranging repertoire from baroque to contemporary.

Together with pianist Nils Anders Mortensen she has previously released ten recordings on the LAWO Classics label: “Früh” (LWC1033), “Sæle jolekveld” (LWC1040), “Grieg” (LWC1059), “Young Elling” (LWC1072), “The New Song” (LWC1097), “Whispering Mozart” (LWC1111), “Songs: Kielland/Dørumsgaard” (LWC1145), “Einsamkeit — Songs by Mahler” (LWC1157), “Eivind Groven Songs” (LWC1178) and “Schumann Lieder” (LWC1197) with baritone Johannes Weisser. In 2015 she released Påsketid (LWC1077) with violinist Elise Båtnes and organist Kåre Nordstoga, in 2017 she released Terra Nova (LWC1125) with composer and pianist Jan Gunnar Hoff, and in 2020 she released “The Lofoten Oratorio” by Ketil Bjørnstad (LWC1202) with Lofoten Voices and Min-Ensemblet.

Nils Anders Mortensen Piano

Nils Anders Mortensen was born in Flekkefjord in 1971. He began playing piano at age three, and in 1986 he won the Norwegian Young Pianist Competition. He studied at the Norwegian Academy of Music, École Normale in Paris, and Hochschule für Musik und Theater in Hannover with Einar Steen-Nøkleberg. Other important teachers have been Tatjana Nikolajeva and Hans Leygraf.

Mortensen was the recipient of the prestigious Concerts Norway ‘Debutant of the Year’ award in 1996. He has won international prizes and grants. In 1998 he won the Mozart Prize in Salzburg. In 2004 Mortensen received the Robert Levin Memorial Prize.

Mortensen has appeared as soloist with Norway’s leading orchestras. He recorded piano concertos of Geirr Tveitt with Stavanger Symphony Orchestra. His first solo album *Im Freien* (LWC1032), featuring music of Debussy, Grieg, and Bartok, was released in

2012 to glowing reviews. Mortensen has also released ten recordings with mezzo-soprano Marianne Beate Kielland on the LAWO Classics label: “Früh” (LWC1033), “Sæle jolekveld” (LWC1040), “Grieg” (LWC1059), “Young Elling” (LWC1072), “The New Song” (LWC1097), “Whispering Mozart” (LWC1111), “Songs: Kielland/Dørumsgaard” (LWC1145), “Einsamkeit — Songs by Mahler” (LWC1157), “Eivind Groven Songs” (LWC1178) and “Schumann Lieder” (LWC1197) with baritone Johannes Weisser. In 2015 he released the solo recording “In finstret Mitternacht” (LWC1084), featuring music of Brahms, and “Tundra” (LWC1092), a recording of solely Russian music, with double-bassist Knut Erik Sundquist. In 2016 he released “Schumann Violin Sonatas Op. 105 & Op. 121” (LWC1110) with violinist Arvid Engegård. In 2019 he released his third solo recording on the LAWO Classics label, “Bach: Ouvertüre nach Französischer Art, BWV 831 / Sarabande con Partite, BWV 990 / Englische Suite Nr. 6 d-Moll, BWV 811” (LWC1174), and in 2020 he released “Schumann: Piano Quintet, Op. 44 / Piano Quartet, Op. 47” (LWC1189) with the Engegård Quartet.

Så kort ein sommar menneska har

44

Credits

Recorded in Sofienberg Church,
Oslo, 11 June 2019

Producer: Vegard Landaas

Balance engineer: Thomas Wolden

Editing: Vegard Landaas

Mastering: Thomas Wolden

Piano technician: Thron Irby

Booklet notes: Gisle Kverndokk

English translation (booklet notes):
David Dawson

Booklet editor: Hege Wolleng

Cover design: Anette L'orange—Blunderbuss

Artist Photo (Kverndokk): Aksel—Otto Bull

Artist Photo (Kielland): Anna—Julia Granberg—
Blunderbuss

Artist Photo (Mortensen): Knut Åserud

Illustration photos: Pexels.com CC—License

This recording has been made possible with
support from Arts Council Norway—The
Audio and Visual Fund

Texts

Liv Holtskog's poems are printed by
kind permission of the author's family
and publisher (Aschehoug).

Herman Wildenwey's poem is printed
by kind permission of Gyldendal.

Ruth Maier's poems are printed by kind
permission of Stückekontor MB/JW
GBR and Gyldendal.

Gunvor Hofmo's poems are printed by
kind permission of the author's family
and publisher (Gyldendal).

Scores

Ruth Maier / Letters from Ruth (musical)
Musik & Bühne Verlagsgesellschaft mbH
musikundbuehne.de

Bare dragen er fri
(from *Jorden rundt på 80 dager*
/ *Around the world in 80 days*)
Norsk Musikforlag

Stage rights (*Around the world in 80 days*)
Felix Bloch Erben GmbH & Co. KG
felix-bloch-erben.de

LAWO CLASSICS LWC1220
© 2021 LAWO | © 2021 LAWO CLASSICS
WWW.LAWO.NO

45

Sanger av Gisle Kverndokk

Gisle Kverndokk (*1967)

01. Så kort ein sommar menneska har — 05:27
02. Likevel er du her — 02:00
03. Spør ikke om kjærlighet — 01:48

Ruth Maier in Memoriam

04. I. Impresjonistisk bilde — 01:39
05. II. Vårnatt — 01:43
06. III. Til en venninne — 02:25
07. IV. Dagene blir lysere — 02:59
08. V. Tingene kommer meg nærmere nå — 03:08
09. VI. Ordene — 03:44
10. VII. Ingenting er — 01:54

11. Bare dragen er fri — 03:03
12. Vise — 02:21
13. Song — 01:35

Shakespeare-sonetter

14. Sonnet 18: Shall I compare thee to a summer's day? — 02:18
15. Sonnet 3: Look in thy glass, and tell the face thou viewest — 00:54
16. Sonnet 9: Is it for fear to wet a widow's eye — 02:04
17. Sonnet 128: How oft, when thou, my music, music play'st — 01:23
18. Sonnet 129: The expense of spirit in a waste of shame — 02:05
19. Sonnet 23: As an unperfect actor on the stage — 02:41
20. Sonnet 33: Full many a glorious morning have I seen — 02:20
21. Sonnet 144: Two loves I have of comfort and despair — 02:23

22. Ave Verum — 04:48